

prima instanță: R. Țurcanu
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

dosarul nr. 2ra-1193/14

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Cechir Vasile, reprezentat de avocatul Dragoș Bogatu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Jamous Badia împotriva lui Cechir Vasile cu privire la încasarea datoriei și la cererea reconvențională a lui Cechir Vasile împotriva lui Jamous Badia cu privire la declarare nulității a recipisei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Jamous Badia, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 aprilie 2013, în partea respingerii acțiunii inițiale și în partea admiterii acțiunii reconvenționale și emisă în partea dată o nouă hotărîre prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă,

c o n s t a t ă

La 03 noiembrie 2010, Jamous Badia a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cechir Vasile cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 05 martie 2007, între el și Vasile Cechir a fost semnată recipisa, prin care ultimul a împrumutat suma de 17000 dolari SUA, obligându-se să restituie împrumutul în termen de până la trei ani.

Susține că deși, termenul de rambursarea a împrumutului a expirat, Cechir Vasile nu și-a onorat obligațiile asumate.

Menționează că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 26 iulie 2010, s-a adresat pârâtului cu notificare privind restituirea sumei de 17000 dolari SUA, însă reclamația nu a fost recepționată de către pîrît, din motivul că ultimul nu locuiește la adresa invocată, iar despre schimbarea locului de trai a acestuia nu a fost informat.

Cu referire la art. 585 Cod civil, care stipulează că în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobândă în mărime prevăzută la art. 619, consideră că Vasile Cechir este obligat să restituie suma împrumutului în mărime de 17000 dolari SUA, inclusiv și dobânda de întârziere în mărime de 1035 dolari SUA.

Solicită încasarea de la Cechir Vasile în beneficiul său a sumei de 17000 dolari SUA cu titlu de datorie, a sumei de 1035 dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Botanica Mun. Chișinău din 24 ianuarie 2011, acțiunea a fost admisă și fiind încasat de la Cechir Vasile în beneficiul lui Jamous Badia datoria în mărime de 17000 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 1035 dolari SUA și cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei, iar din contul lui Cechir Vasile în beneficiul statului a fost încasată taxa de stat în mărime de 6563 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2011, a fost admis apelul declarat de către Cechir Vasile, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

Pe parcursul examinării pricinii, la 19 martie 2013 Cechir Vasile a depus o cerere reconvențională împotriva lui Jamous Badia cu privire la declararea nulității recipisei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale invocă dezacordul cu cele declarate de către Jamous Badia în acțiunea inițială, deoarece nu a semnat recipisa din 05 martie 2007, iar ultimul folosindu-se cu rea-credință profită de situația lui și de faptul că au fost parteneri de afaceri, având acces la documente, ștampilă, safeu, etc.

Consideră că Jamaus Badia, după neînțelegerile iscate în afacerea lor, solicită ilegal restituirea sumei indicate în recipisă.

Concomitent indică că nici o dată nu a cerut de la pîrît așa sumă de bani, nu avea nevoie de acești bani și nu a dat consimțămîntul la apariția unui astfel de raport litigios între ei.

Afirmă că prin acțiunile pârâtului a avut de suferit și moral, fiindu-i lezate demnitatea și onoarea, precum și prestigiul profesional, dauna respectivă estimînd-o la suma de 100000 lei.

Solicită declararea nulității recipisei din 05 martie 2007, încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii Jamous Badia a depus cerere de modificare a cerințelor, solicitând încasarea de la Cechir Vasile datoria în sumă de 17 000 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 8186 dolari SUA și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 23 aprilie 2013, acțiunea inițială depusă de Jamous Badia a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Cehir Vasile a fost admisă, fiind declarată nulă recipisa din 05 marte 2007, încasat de la Jamous Badia în beneficiul lui Cechir Vasile taxa de stat în mărime de 1000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 lei. Totodată, s-a încasat de la James Badia în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 57778,90 lei. În rest acțiunea reconvențională a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2013 a fost admis apelul declarat de Jamous Badia, casată parțial hotărârea primei instanțe, în partea respingerii acțiunii înaintate de Jamous Badia și în partea admiterii cerințelor lui Cechir Vasile și s-a emis în partea dată o nouă hotărâre prin care acțiunea inițială a fost admisă și încasat de la Cechir Vasile în beneficiul lui Jamous Badia suma de 17 000 dolari SUA cu titlu de datorie, suma de 8 186 dolari SUA și 910 dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere și

14959 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Totodată a fost respinsă cererea reconvențională înaintată de Cechir Vasile împotriva lui Jamous Badia cu privire la declararea nulității recipisei din 05 martie 2007 și încasarea cheltuielilor de judecată. În rest hotărârea a fost menținută.

La 14 ianuarie 2014, Cechir Vasile, reprezentat de avocatul Dragoș Bogatu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural.

Menționează că instanța de apel a luat în considerație doar concluziile experților din Raportul de expertiză anexat la materialele pricinii, prin care s-a stabilit că semnătura din recipisa din 05 martie 2007 aparține lui Cechir Vasile. Tot la acest compartiment, invocă că, instanța de apel, fără careva suport probatoriu în acest sens și fără careva temeiuri, eronat a concluzionat că doar din aceste constatări rezultă manifestarea de către Cechir Vasile a voinței îndreptate spre nașterea raporturilor de împrumut.

Susține că Cechir Vasile nu a negat și nici nu neagă faptul că semnătura de pe recipisa litigioasă îi aparține dînsului, însă consideră că concluzia instanței de apel despre manifestarea de către Cechir Vasile a voinței îndreptate spre nașterea raporturilor de împrumut este una pripită și nu are nici un temei sau o careva probă conținută în materialele cauzei.

Invocă că conform Raportului de expertiză nr. 1896 din 05 septembrie 2011 s-a constatat că este posibil că scrisul de pe recipisa din 05 martie 2007 să fi fost efectuat de Cechir Vasile, fapt care nu a fost negat de pîrît.

Mai mult, potrivit Raportului de expertiză nr. 616 din 20 ianuarie 2012 nu s-a stabilit persoana executorul textului de pe recipisă și potrivit expertizei nr. 1122 din 24 mai 2012 nu a fost posibil de stabilit consecutivitatea cronologică a textului de tipar și semnătura lui Cechir Vasile, astfel toate trei concluzii ale experților sunt în contradicție, nefiind confirmată modalitatea semnării recipisei din 05 martie 2007 și nu poate fi admisă ca probă pertinentă, admisibilă și veridică.

De asemenea indică că prima instanță a ținut cont de declarațiile martorilor, pe care instanța de apel le-a analizat superficial, și fără a se expune în privința acestora.

Cu referire la prevederile art. 8 Cod Civil, care indică că drepturile și obligațiile civile apar inclusiv din contracte și alte acte juridice, insistă că recipisa vizată nu poate fi considerată ca act juridic, deoarece este un falsă și nu poate produce efecte juridice.

Suplimentar a menționează că recipisa are o formă dubioasă în sensul că partea de sus este deteriorată prin ruptură și semnătura lui Cechir Vasile nu este aranjată topografic ca și restul semnăturilor, fapt ce atestă că semnătura a fost aplicată pe foaie curată și apoi folosită în anumite scopuri de către Jamous Badia.

La fel invocă că numele în recipisă este scris incorect „Cichir”, pe cînd e corect „Cechir”, mai mult și alte greșeli gramaticale strecurate în recipisă, care nu puteau fi admise, din considerentul că, limba de comunicare este rusa.

Totodată, susține că examinarea pricinii în ordine de apel s-a efectuat cu încălcarea și a normelor de drept procedural, cauza fiind examinată în lipsa sa și reprezentantului

său, iar dînsul nefiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, iar decizia fiind emisă în absența lui.

Consideră că hotărîrea primei instanțe este una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută, fiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cechir Vasile, reprezentat de către avocatul Dragoș Bogatu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Cechir Vasile, reprezentat de către avocatul Dragoș Bogatu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cechir Vasile, reprezentat de către avocatul Dragoș Bogatu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Cechir Vasile, reprezentat de către avocatul Dragoș Bogatu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva